

vil i saa Henseende stille Kommunerne ganske frit, men vi vil opretholde det gældende Forhold, at det, hvis Foranstaltningerne kommer alle til gode, skal være Kommunens Skatteydere, som bærer den største Part af de dermed forbundne Udgifter.

Jeg har allerede i mine Udtalelser til den ærede Ordfører været inde paa Spørgsmaalet om de foreliggende Ændringsforslag. Ministeren hævdede — jeg synes stærkere, end Situationen krævede —, at jeg havde fremsat positivt urigtige Udtalelser, fordi jeg paastod, at Ministeren var gaaet imod Ændringsforslagene, skønt disse Ændringsforslag slet ikke havde foreligget for Ministeren. Jeg har allerede oplyst — og det er godkendt gennem de Udtalelser, der er fremsatte af forskellige ærede Medlemmer af Udvalget, ikke mindst af det ærede Medlem fra Silkeborg —, at det var overladt til Formanden og Ordføreren at affatte Ændringsforslagene, og at jeg ikke kunde vide, at Ministeren ikke blev gjort bekendt med de Ændringsforslag, der forelaa, saa der kan ikke have været positive Urigtigheder i mine Udtalelser i den Forstand, at jeg skulde have fremsat dem imod bedre Vidende. Jeg havde al god Grund til at gaa ud fra og vil gerne, at vi altid kunde gaa ud fra, at Ministeren bliver gjort bekendt med de Ændringsforslag, der kommer til at foreligge. Jeg vil hævde, at det Flertal, som har Ledelsen baade her i Tinget og i Udvalgene, har Ansvaret i saa Henseende; det kan ikke paahvile Mindretallet at gøre Ministeren bekendt med de Ændringsforslag, der kommer til at foreligge efter en Ministerkonference.

At komme ind paa en almindelig Forhandling om Dyrtidsforanstaltningerne, som baade Ordføreren og Ministeren stadig synes at opfordre til, finder jeg ikke, der er større Anledning til. Den højtærede Minister fandt, at jeg havde brugt mange Ord til at forklare og forsvare de Ændringsforslag, som er stilledes af Mindretallet. Alt er jo relativt. Ordføreren og mine Udtalelser tog tilsammen ikke mere end 55 Minutter, og der var endda forud for denne Behandling i Løbet af de nævnte 55 Minutter gaaet første Behandling af en anden Sag, som jeg imidlertid erkender ikke tog lang Tid. I Sammenligning med den Tid, som den højtærede Minister somme Tider har benyttet ved Fremsættelsen af Lovforslag eller under Finanslovbehandlingerne og under Forhandlingerne om Dyrtidsforanstaltninger, synes jeg nok, jeg kan forsvare, at jeg har brugt den korte Tid, som jeg finder,

det var, jeg benyttede, til at forklare Mindretallets Ændringsforslag. I øvrigt skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa de almindelige Bemærkninger. Jeg er klar over, og det tror jeg ogsaa, man vil være ude omkring, at den højtærede Minister har Ret i, at vi ikke vil nedsætte Statsudgifterne til disse Foranstaltninger, men det, vi vil fra Venstres Side, er, at disse Penge kan blive anvendt saa godt som muligt, det vil sige, at de i saa høj Grad som muligt kommer de mere vanskeligt stillede til gode.

Ordføreren (Hauge): Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) lod falde en Bemærkning om, at der næsten ingen Grænse var for, hvad man søgte at anstrenge Statskassen med i Retning af Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var han egentlig imod Lovforslaget, som det her foreligger, og han havde nærmest tiltraadt det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, for dog ikke at staa helt alene, men egentlig var det ærede Medlem imod at gaa med til at bevilge det Beløb, her er Tale om ekstra at stille til Raadighed for Kommunerne til Dyrtidsforanstaltninger. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem fra Frederiksberg talte paa Højres Vegne, og at det altsaa er Højres Standpunkt, at det egentlig er overflødig med disse vidtløftige Dyrtidsforanstaltninger og de Beløb, her stilles til Raadighed, saa at det egentlig var bedst at spare dem. Jeg tror, det er nyttigt, at dette Højres Standpunkt kommer til offentlig Kundskab, at saa mange som muligt faar det at vide. Det er i hvert Fald i aabenbar Modsetning til det Standpunkt, som adskillige meget forstandige Højremænd indtager rundt omkring i Kommunerne. Der sidder ganske sikkert adskillige Højremænd rundt om i Kommunalbestyrelserne, der længes efter, at dette Lovforslag skal blive vedtaget, for at de kan faa de nødvendige Beløb at virke med, navnlig i saadanne Kommuner, hvor Højre er blevet Mindretal og er kommet i Samarbejde med os andre for at lindre den Nød, der er skabt ved Dyrtiden. Jeg kan i hvert Fald henvise til adskillige Højremænd, der vil indtage et fuldstændig modsat Standpunkt af det, det ærede Medlem fra Frederiksberg her synes at ville forfægte.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Udtalelser, der er faldet om det Arbejde, der er udrettet indenfor Udvalget. Det forekommer mig, at der baade i, hvad det ærede Medlem fra Ver-